

คำวินิจฉัยของ พลโท จุล อติเรก ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๘/๒๕๕๓

วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาด กรณีนายมะสุเซ็น มะสุยี จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เสนอคำร้องของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ซึ่งเป็นผู้ร้อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณีนายมะสุเซ็น มะสุยี จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ได้ความว่า นายมะสุเซ็น มะสุยี ผู้ถูกร้อง ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๒๕/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๐ จึงเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๓ บัญญัติให้คณะรัฐมนตรีที่บริหารราชการแผ่นดินอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ คงเป็นคณะรัฐมนตรีตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ จึงถือได้ว่า การเข้ารับตำแหน่งใหม่ของคณะรัฐมนตรีตามรัฐธรรมนูญนี้ตั้งแต่ประกาศใช้รัฐธรรมนูญ คือ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นวันเริ่มต้นการเข้ารับตำแหน่งสำหรับข้าราชการการเมืองตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔ (๑๖) และ มาตรา ๑๐ (๔) บัญญัติให้ข้าราชการการเมืองดังกล่าวออกจากตำแหน่ง เมื่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้สั่งแต่งตั้งออกจากตำแหน่ง ดังนั้น เมื่อนายกรัฐมนตรีผู้สั่งแต่งตั้งเข้ารับตำแหน่งใหม่ตามรัฐธรรมนูญนี้ ก็ต้องถือว่าผู้ถูกร้องเข้ารับตำแหน่งใหม่ตามรัฐธรรมนูญนี้เช่นกัน คือ วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญ โดยผู้ถูกร้องต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ภายในวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ซึ่งครบสามสิบวัน และต้องยื่นเมื่อพ้นจากตำแหน่งสามสิบวัน ภายในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ และต้องยื่นอีกครั้งหนึ่งเมื่อพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ภายในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๑ แต่ปรากฏว่า ผู้ถูกร้องไม่ยื่นบัญชีกรณีเข้ารับตำแหน่ง พ้นจากตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกร้องทราบและชี้แจงข้อเท็จจริงรวม ๔ ครั้ง

ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ ให้ผู้ถูกร้องชี้แจงถึงเหตุที่ไม่ยื่นบัญชี ผู้ถูกร้องตอบชี้แจงตามหนังสือลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ว่า ได้จัดทำบัญชีดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และจัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตามหลักฐานการส่ง ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ให้ผู้ถูกร้องส่งสำเนาบัญชีอีกครั้งหนึ่ง เพราะตรวจสอบแล้วไม่พบ

ครั้งที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ให้ผู้ถูกร้องดำเนินการให้ถูกต้องโดยด่วน

ครั้งที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ขอให้ผู้ถูกร้องดำเนินการให้ถูกต้องภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว จะถือว่าผู้ถูกร้องไม่มีกรณีที่จะชี้แจงข้อเท็จจริงใดๆ

ตามหนังสือที่ผู้ร้องขอให้ดำเนินการในครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ และครั้งที่ ๔ นั้น ผู้ถูกร้องไม่ติดต่อหรือชี้แจงแต่อย่างใด

ผู้ร้องจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

ผู้ร้องและผู้ถูกร้องได้ชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญในการออกนั่งพิจารณาเพื่อรับฟังคำชี้แจงของผู้ร้องและผู้ถูกร้อง

ผู้ร้องชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ตามที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า ส่งบัญชีตามหลักฐานการจัดส่งทางไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียน ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ นั้น สำนักงาน ฯ ไม่ได้รับ

๒. ผู้ถูกร้องอ้างว่า เอกสารที่จัดส่งทางไปรษณีย์ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ คือหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้ถูกร้อง ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เป็นการตอบรับหนังสือเตือนครั้งที่ ๔ แต่สำนักงาน ฯ ได้รับเมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากที่ผู้ร้องประชุมพิจารณาและลงมติในกรณีของผู้ถูกร้องแล้ว และเกินระยะเวลาที่กำหนดให้ชี้แจงแล้วด้วย

๓. เอกสารที่ผู้ถูกร้องอ้างว่า จัดส่งทางไปรษณีย์เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ คือหนังสือของผู้ถูกร้อง ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การอุทธรณ์มติของผู้ร้อง ซึ่งผู้ถูกร้องได้ส่งสำเนามาก่อนทางโทรสาร เมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ นั้น ผู้ร้องพิจารณาแล้วมีมติไม่รับทบทวน

ผู้ถูกร้องชี้แจงและยื่นเอกสารประกอบคำชี้แจง ได้ความว่า ตามหนังสือของสำนักงาน ฯ แจ้งเตือน ครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๓ ผู้ถูกร้องไม่อยู่ที่บ้าน หลบหนีเจ้าหน้าที่ไปอยู่ประเทศมาเลเซีย ส่วนการแจ้งเตือนครั้งที่ ๔ ผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการคณะ

กรรมการ ป.ป.ช. ว่า ได้รับทราบและเคยทำหนังสือชี้แจงแล้วว่า ถ้าจะให้ส่งบัญชีทรัพย์สินให้อีก ก็ขอให้ส่งแบบฟอร์มคำชี้แจงรายละเอียดไปให้ด้วย เนื่องจากไม่มีแบบฟอร์ม สำเนาคำชี้แจงเดิมได้ขาด เสียหายหมดเพราะถูกน้ำฝน ผู้ถูกร้องแจ้งด้วยว่าทรัพย์สินของตน ภริยาและบุตรยังเหมือนเดิม โดย ผู้ถูกร้องได้ส่งหนังสือดังกล่าวทางไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียน เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ ต่อมา ผู้ถูกร้องโทรศัพท์ประสานงานกับเจ้าหน้าที่สำนักงาน ฯ ทราบว่า ผู้ร้องมีมติในเรื่องดังกล่าวแล้ว จึงมี หนังสือลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ อุทธรณ์คดีของผู้ร้อง จากนั้นได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงประธานศาล รัฐธรรมนูญชี้แจงข้อเท็จจริงข้างต้น

ผู้ถูกร้องได้จัดส่งสำเนาเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการส่งเอกสารทางไปรษณีย์ โดยส่งสำเนา ไปเสร็จรับฝากไปรษณีย์ภัณฑ์ในประเทศ เลขที่ ๖๐๑๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เลขที่ ๓๐๑๑ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ และเลขที่ ๓๕๓๗ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ รวม ๓ ฉบับ ให้ศาลรัฐธรรมนูญ และหัวหน้าทำการไปรษณีย์นครราชสีมาหนังสือชี้แจงว่า ใบรับฝากไปรษณีย์ภัณฑ์ ลงทะเบียน ๑ ชุด มี ๒ ฉบับ คือ ต้นฉบับและสำเนา ต้นฉบับมอบให้ผู้ฝากคือผู้ถูกร้องยึดถือไว้ เป็นหลักฐาน ส่วนสำเนาปิดไปกับซองเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการนำจ่าย อยู่ที่ทำการไปรษณีย์คูสิต

หัวหน้าทำการไปรษณีย์คูสิตชี้แจงว่า ไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียน เลขที่ ๖๐๑๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ไม่สามารถตรวจสอบได้ เนื่องจากหมดอายุการขอสอบสวน ได้ทำลายตาม ระเบียบแล้ว ส่วนไปรษณีย์ภัณฑ์ลงทะเบียน เลขที่ ๓๐๑๑ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ และ เลขที่ ๓๕๓๗ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ได้นำจ่ายให้สำนักงาน ฯ แล้วเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๒ ตามลำดับ

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยชี้ขาดว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ทุกครั้งที่เข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่ง มีนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี รวมทั้งข้าราชการการเมืองอื่นด้วย

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ บัญญัติให้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินภายใน สามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งและภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีด้วย

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนี้.....ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง.....” วรรคสอง บัญญัติว่า “เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดต่อไป.....”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องดำรงตำแหน่งประจำสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องจึงเป็นข้าราชการการเมืองตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และเมื่อรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ ผู้ถูกร้องยังดำรงตำแหน่งอยู่ต้องถือว่าเป็นข้าราชการการเมืองตามรัฐธรรมนูญนี้ด้วย จึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ โดยต้องยื่นภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๕๒ ซึ่งผู้ถูกร้องเข้าใจดีแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อสำนักงาน ป.ป.ป. มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ สอบถามเกี่ยวกับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน ฯ ตามหนังสือของผู้ร้องว่า ผู้ถูกร้องมีหน้าที่ยื่นบัญชี “ภายในสามสิบวันนับแต่วันเข้ารับตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งแล้วแต่กรณี” บัดนี้พ้นกำหนดเวลาแล้ว ผู้ร้อง “ยังไม่ได้รับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของท่านแต่อย่างใด” ขอให้ท่านชี้แจงเหตุผล

ผู้ถูกร้องมีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ชี้แจงข้อเท็จจริงตามหนังสือของผู้ร้องลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๑ ดังกล่าวไว้ว่า “ได้จัดทำบัญชีดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และได้จัดส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ชนิดลงทะเบียน” โดยแนบสำเนาใบรับฝากไปรษณีย์ภัณฑ์ในประเทศ (ลงทะเบียน) ฉบับลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. และสำเนาใบเสร็จแจ้งเสียภาษีมาด้วย

สำนักงาน ป.ป.ป. มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้ถูกร้องขอให้ส่งสำเนาบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน โดยอ้างหนังสือของผู้ถูกร้องลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ “ท่านได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๕๑ และมาตรา ๒๕๒ว่าท่านได้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินแล้วทางไปรษณีย์.....ซึ่งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของท่านอาจปะปนอยู่กับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้บริหารท้องถิ่น ยากแก่การค้นหา จึงเรียนมาเพื่อขอให้ท่านส่งสำเนาบัญชี โดยด่วนด้วย”

ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ เดือนขอให้ชี้แจงข้อเท็จจริง โดยอ้างถึงหนังสือสำนักงานคณะกรรมการ

ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๑ ที่ขอให้ส่งสำเนาบัญชี และในวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ได้มีหนังสือเตือนขอให้ชี้แจงข้อเท็จจริงอีก ๑ ฉบับ โดยอ้างถึงหนังสือลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ เป็นการเตือนว่าล่วงเลยเวลานาน ผู้ร้องยังไม่ทราบผลการชี้แจงถึงการส่งสำเนาบัญชีล่าช้า จึงกำหนดให้ชี้แจงภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับหนังสือ ถ้าพ้นกำหนดจะถือว่าไม่มีกรณีที่จะชี้แจงข้อเท็จจริงใดๆ

ผู้ถูกร้องไม่ได้ชี้แจงหรือดำเนินการอย่างไร ผู้ร้องจึงมีมติเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ว่าผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดต่อมาเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้รับหนังสือของผู้ถูกร้อง อ้างถึงหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ โดยชี้แจงข้อเท็จจริงว่า เคยทำหนังสือชี้แจงแล้ว สำเนาที่เปียกน้ำฝนเสียหายหมด จะทำคำชี้แจงให้อีกแต่ไม่มีแบบฟอร์ม ขอให้ส่งแบบฟอร์มกรอกคำชี้แจงรายละเอียดให้ด้วย ส่วนทรัพย์สินรวมทั้งของภริยาและบุตร ยังเหมือนเดิม

พิจารณาจากหนังสือของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ฉบับแรก ผู้ถูกร้องได้ชี้แจงว่า ส่งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมาแล้ว แต่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหาไม่พบ ฉบับที่ ๒ ขอให้ส่งสำเนา ฉบับที่ ๓ ขอให้ชี้แจง รวมทั้งฉบับที่ ๔ ด้วยนั้น จะเห็นว่า หนังสือดังกล่าวยังอ้างหนังสือฉบับเดิม กล่าวคือเป็นเรื่องของการทวงถามบัญชีที่ผู้ถูกร้องอ้างว่าได้ส่งให้แล้วนั่นเอง นอกจากนี้ ผู้ถูกร้องได้แจ้งด้วยว่าจะส่งสำเนาที่ไม่มีเพราะเปียกน้ำฝนเสียหาย จะส่งบัญชีเนื่องจากพ้นตำแหน่งก็ไม่มีแบบฟอร์ม แต่ก็ยืนยันว่าทรัพย์สินของตนเอง ภริยาและบุตร ก็ยังเหมือนเดิม แสดงให้เห็นว่า ระหว่างการโต้ตอบผู้ถูกร้องก็ยังยืนยันว่าได้ส่งบัญชีเมื่อเริ่มเข้ารับตำแหน่งแล้ว พยานหลักฐานเชื่อถือได้ แม้จะเกินกำหนดสามสิบวันก็ถือว่าผู้ถูกร้องดำเนินการแล้ว ยังฟังไม่ได้ว่า ผู้ถูกร้องจงใจฝ่าฝืน นอกจากนี้ การส่งบัญชีวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ทางไปรษณีย์ดังกล่าว ก็เป็นช่วงที่ผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งด้วย โดยผู้ถูกร้องพ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ จะครบกำหนดยื่นในวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งในวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ก็อยู่ในระยะเวลาที่กำหนดให้ยื่น จึงเห็นว่าการยื่นบัญชีเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ นั้นถือเป็นการยื่นเมื่อพ้นจากตำแหน่งภายในสามสิบวันได้ด้วย

ส่วนเรื่องการยื่นบัญชีเมื่อครบสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปีนั้น ข้อเท็จจริงยังไม่ชี้ชัดว่าผู้ถูกร้องจงใจหรือไม่ เพราะระหว่างการโต้ตอบในการส่งสำเนาบัญชีและขอ

แบบฟอร์มและคำชี้แจง เพื่อจัดส่งบัญชีฉบับที่ได้ส่งไปเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ เมื่อยังไม่ได้รับแบบฟอร์มเพื่อกรอกบัญชีมา จะฟังว่าจงใจไม่ยื่นบัญชีนั้นยังไม่ถนัดนัก คงถือได้แต่เพียงว่าผู้ถูกร้องไม่ปฏิบัติตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๒ กำหนดเท่านั้น แต่ไม่จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ จึงเห็นว่า ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้องมีความเห็นว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๑ มาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๕ นั้น ยังไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ คำชี้แจงของผู้ถูกร้องมีเหตุผลฟังขึ้น

อาศัยเหตุผลดังกล่าวมา จึงวินิจฉัยว่า นายมะฮฺมุเซ็น มะสุยี ผู้ถูกร้อง ไม่จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ให้ยกคำร้อง

พลโท จุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ